Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26367
Copyright: Admont, Benediktinerstift

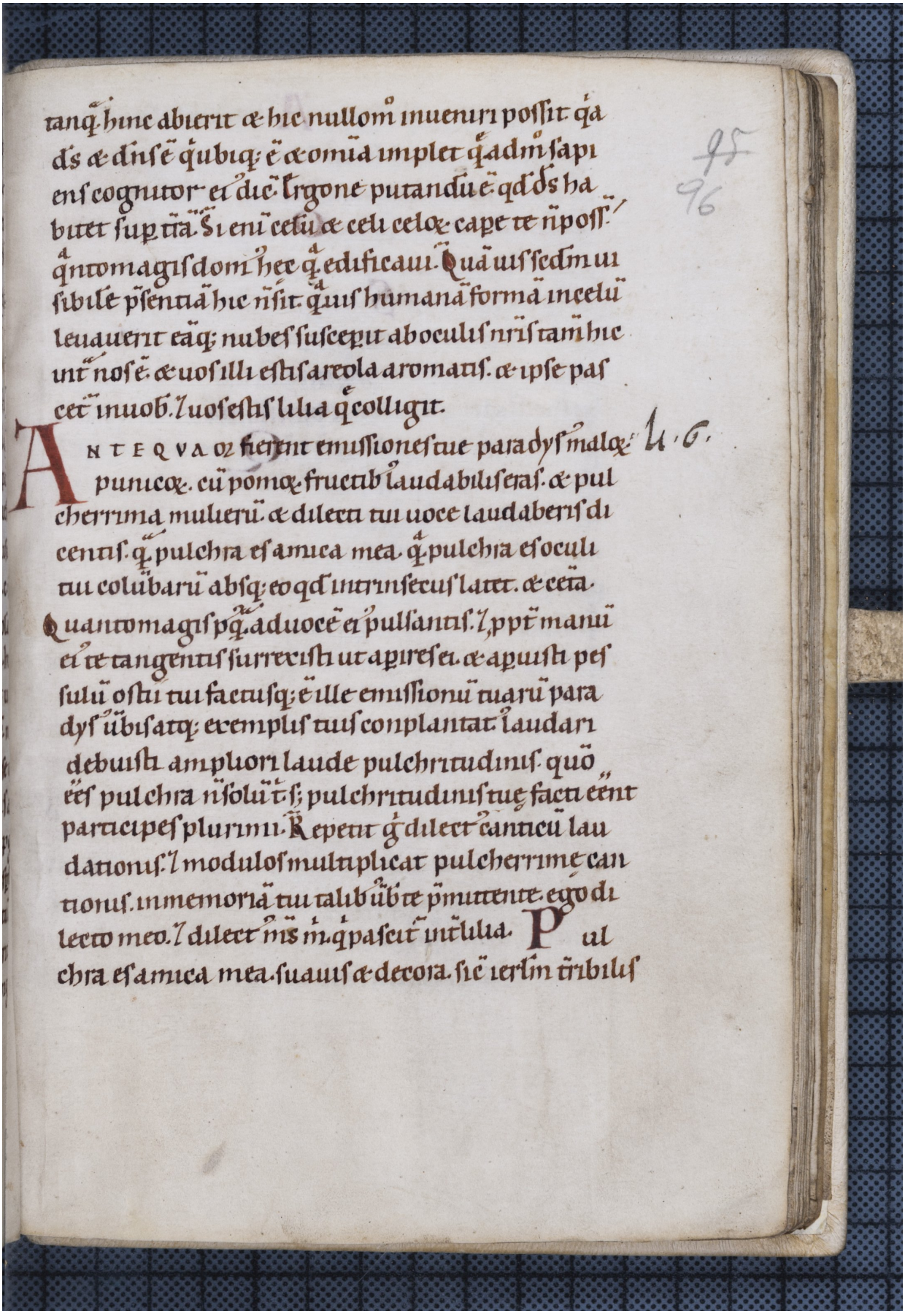

tanq̃ hinc abierit æ hic nullom̃ inuenirı possit q̃a
ds æ dinsẽ q̃ubiq; ẽ æomĩa implet q̃ adm̃ sapi
ens cognitor ei dic̃. Ergone putandũ ẽ qd̃ ds ha
bitet sup tĩa. Si enĩ celũ æ celi celoꝝ capere nẽ poss.
q̃ntomagis dom̃ hec q̃ edificaui. Quã uis sedm ui
sibile pſentiã hic nẽsit q̃ uis humanã formã in celũ
leuauerit eãq; nubes susceperit aboculis nr̃is tam hic
unt̃ nosẽ. æ uos illi estis areola aromatis. æ ipse pas
cet̃ inuob. l uos estis lilia q̃ colligit.

ANTEQVAM fierent emissiones tue paradys malo
punicoꝝ. cũ pomis fructib laudabilis eras. æ pul
cherrima mulierũ. æ dilecta tui uoce laudaberis di
centis. q̃ pulchra es amica mea. q̃ pulchra es oculi
tui colũbarũ absq; eo qd̃ intrinsecus latet. æ ceta.
Quantomagis pq̃ aduocẽ ei pulsantis. l, ppt̃ manũ
ei æ tangentis surrexisti ut apiresem. æ apuisti pes
sulũ ostii tui factusq; ẽ ille emissionũ tuarũ para
dys ũbisatq; exemplis tuis complantat laudari
debuisti ampliori laude pulchritudinis. quõ
ẽes pulchra nsolũt̃ s; pulchritudinis tuę facti ẽent
participes plurimi. Repetit q̃ dilect̃ canticũ lau
dationis. l modulos multiplicat pulcherrime can
tionis. in memoriã tui talib ũb æ p̃mittente. ego di
lecto meo. l dilect̃ mis m. q̃ pascit̃ in lilia. Pul
chra es amica mea. suauis æ decora sic̃ ierlm tribulis